

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund. Sökanden anser att kommissionen har tolkat och tillämpat artikel 55 i förordning nr 1974/2006⁽¹⁾ på ett felaktigt sätt. Kommissionen anser inkorrekt att de villkor som Finland har fastställt för beviljande av stöd för inköp av begagnad utrustning inte var förenliga med artikel 55.1 andra stycket i förordning nr 1974/2006.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 368, s. 15).

Talan väckt den 14 februari 2014 – Gappol Marzena Porczyńska mot harmoniseringsbyrån – Gap (ITM) (GAPPol)

(Mål T-125/14)

(2014/C 142/52)

Ansökan är avfattad på polska

Parter

Sökande: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polen) (ombud: juridiske rådgivaren J. Gwiazdowska)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 2 december 2013 i ärende R 686/2013-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: figurmärke innehållande ordet GAPPol för varor och tjänster i klasserna 20, 25 och 37 – gemenskapsvarumärkesansökan nr 8 346 165

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: gemenskapsordmärkena GAP, gemenskapsfigurmärken innehållande ordet GAP samt de nationella ordmärkena GAP och nationella figurmärken innehållande ordet GAP för varor i klass 25

Invändningsenhetens beslut: Delvist avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 28 februari 2014 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-134/14)

(2014/C 142/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller samt advokaten T. Lübbig)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 264 FEUF ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet statligt stöd SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, K (2013) slutlig, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan återoppar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4.3 och 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁾ och artikel 108.2 FEUF
 - Klaganden gör gällande att kommissionen inlett det formella granskningsförfarandet utan att ha iakttagit sin särskilda omsorgsplikt vid fastställandet av sakomständigheterna. Om kommissionen hade utrett sakomständigheterna med den noggrannhet som krävs hade det inte funnits någon anledning att inleda det formella granskningsförfarandet.
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna
 - Klaganden gör gällande att kommissionen missuppfattat grundläggande sakomständigheter, nämligen hur den tyska lagen om företräde för förnybar energi (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) fungerar, och särskilt de finansiella flöden som föreskrivs i denna lag. Kommissionen missuppfattade även rollen för "staten" som lagstiftare och huvudman för kontrollmyndigheterna, och har därigenom felaktigt dragit slutsatsen att det förelåg en kontrollsituation.
3. Tredje grunden: Energiintensiva företag gynnas inte av de särskilda kompensationsbestämmelserna
 - Klaganden gör gällande att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den tillämpat artikel 107.1 FEUF och i strid med tribunalens praxis funnit att de energiintensiva företagen hade gynnats.
4. Fjärde grunden: Inget gynnande med statliga medel.
 - Klaganden gör gällande att kommissionen även tillämpat artikel 107.1 FEUF felaktigt när den fann att statliga organ utövade kontroll över tillgångar tillhörande privata företag som deltog i systemet om företräde för förnybar energi.
5. Femte grunden: Felaktig tolkning och tillämpning av artiklarna 30 FEUF och 110 FEUF
 - Klaganden gör gällande att kommissionen åsidosatt principerna om god förvaltningssed och om skydd för berättigade förväntningar genom att ha prövat den tyska lagen om företräde för förnybar energi utifrån artiklarna 30 FEUF och 110 FEUF, trots att kommissionen kände till hur denna lag fungerade sedan tio år tillbaka. Kommissionen tillämpade även artiklarna 30 FEUF och 110 FEUF felaktigt eftersom det inte förelåg någon skatt eller avgift i den mening som avses i dessa bestämmelser, och inte heller någon diskriminerande situation.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 28 februari 2014 – SolarWorld m.fl. mot rådet

(Mål T-141/14)

(2014/C 142/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italien) och Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten L. Ruessmann och J. Beck, Solicitor)